

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **Spoločenstvo vlastníkov bytov Partizán**, so sídlom Partizánska 1, Košice, *zastúpený advokátkou JUDr. Danielou Sokol, Advokátska kancelária* so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky**, so sídlom Štefanovičova 3, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2011/300/006927/02537 zo dňa 29. novembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/42/2012-44 zo dňa 20. novembra 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/42/2012-44 z 20. novembra 2012, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20. novembra 2012, č. k. 5S/42/2012-44 poukazom na ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/300/006927/02537 zo dňa 29. novembra 2011, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňové rozhodnutie Slovenského metrologického

inšpektorátu č. 4175/600/2011/R z 21. septembra 2011 a ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300 Euro, za porušenie § 19 ods. 2 písm. a/ zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o metrológii“ alebo „zákon č. 142/2000 Z. z.“) tým, že nepoužíval merač pretečeného množstva teplej vody v prípade, v ktorom je jeho používanie ustanovené zákonom o metrológii. O trovách konania rozhodol súd tak, že účastníkom poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal z dôvodu neúspechu žalobcu v konaní.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podľa súdu sa žalovaný vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 19 ods. 2 písm. a/ a § 36 ods. 1 písm. b/ zákona o metrológii a ust. § 17 ods. 4 písm. d/ zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike.

Podľa krajského súdu bol tento oprávnený požadovať príslušné informácie, doklady a údaje, teda aj rozúčtovanie dodávok teplej úžitkovej vody. Súd poukázal, že účastníci administratívneho konania sa mali možnosť vyjadriť k protokolu a k zisteným nedostatkom a vznášať námietky. Žalobca nevykonal užívateľovi bytu č. 59 na Partizánskej ul. č. 3 v Košiciach fakturáciu za obdobie od 1. januára 2010 do 31. decembra 2010 na základe údajov odčítaného z overeného určeného meradla, ale spotrebu vody vypočítal náhradným spôsobom (§ 9 ods. 7 Vyhlášky č. 630/2005 Z. z. Úradu pre reguláciu sieťových odvetví). Krajský súd poukázal na skutočnosť, že správne delikty uvedené v § 36 ods. 1 zákona o metrológii sú založené na princípe objektívnej zodpovednosti bez možnosti liberácie a na vznik zodpovednosti nie je potrebné zisťovať ani preukazovať tie zavinenia ani stupeň zavinenia a kontrolovaná osoba sa tejto zodpovednosti nemôže zbaviť. Podľa krajského súdu stačilo preukázať, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom o metrológii.

Podľa názoru krajského súdu rozhodnutia správnych orgánov sa opierali o dostatočne zistený skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdili. Krajský súd stotožniac sa s právnymi závermi žalovaného dospel k záveru, že nebol dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia, a preto rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmenil a jeho žalobe vyhovel, t.j. aby zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu a konanie zastavil a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 66 Euro a trov právneho zastúpenia 407,55 Euro.

V dôvodoch odvolania namietal, že žalovaný prekročil svoju právomoc poukazujúc v napadnutom rozhodnutí na ustanovenie zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike a nesprávny postup žalobcu pri vyúčtovaní spotreby vody.

Poukázal na to, že z ust. zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike ako aj zákona č. 565/2004 Z. z. o energetike vyplýva, že štátnu správu na úseku kontroly dodržiavania týchto právnych predpisov a teda aj kontroly správnosti postupu žalobcu pri vyúčtovaní spotreby teplej vody, vykonáva štátna energetická inšpekcia a Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“).

Podľa žalobcu si žalovaný prisvojil právomoc posúdiť správnosť postupu žalobcu podľa Vyhl. č. 630/2005 Z. z. ÚRSO, keď uviedol že „*údaje odčítané z tohto meradla pre rok 2010 neboli použité pri stanovení ceny za odobratú teplú úžitkovú vodu*“.

Podľa žalobcu žalovaný nebol posudzovať skutočnosť, ako žalobca vyúčtoval spotrebované množstvo teplej vody vlastníčkovi bytu a preto prekročil rozsah právomocí vyplývajúci pre žalovaného zo zákona č. 142/200 Z. z.

V tejto súvislosti poukázal na postup v obdobnej právnej veci zo 16. februára 2012 označenej ako „*Odstúpenie podaní*“.

Podľa žalobcu v uvedenej veci bol žalovaný a prvostupňový správny orgán oprávnený posúdiť vec iba z hľadiska ust. zákona č. 142/2000 Z. z., pričom žalobca použil správne meradlo. Podľa žalobcu kontrola správnosti vyúčtovania spotreby pretečeného množstva vody, nepatrí do kompetencie žalobcu ale do kompetencie Štátnej energetickej inšpekcie a ÚRSO a poukázal na čl. 3 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom ktorý ustanoví zákon.

Záverom žalobca uviedol, že z dôvodu prekročenia právomoci žalobcu napadnutým rozhodnutím ako aj rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu sú predmetné právne akty nulité.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný konštatoval, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o tom, že sa krajský súd nezaoberal jeho námietkou o prekročení právomoci. Poukázal na to, že súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že prvostupňový orgán bol oprávnený požadovať príslušné informácie. Podľa jeho názoru inšpektorát nekontroloval správnosť náhradného výpočtu, ale kontroloval používanie určených meradiel podľa § 35 ods. 1 zákona o metrológii. Žalovaný zároveň poukázal, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach v danej veci. Poukázal na to, že hoci sa v predmetnom byte č. 59 na Partizánskej ul. č. 3 v Košiciach nachádzalo a bolo namontované určené meradlo na meranie spotreby teplej úžitkovej vody, údaje odčítané z toho meradla neboli v danom roku 2010 použité pri stanovení ceny za odobratú teplú úžitkovú vodu. Žalobca napriek určenému meradlu napočítal vlastníčkovi bytu č. 59 náhradným rozúčtovaním spotrebu vody 39 m³, čím porušil ust. § 19 ods. 2 písm. a/ zákona o metrológii, pričom jeho použitie (meradla) mu vyplývalo z ust. § 8 zákona o metrológii.

Poukázal, že v danom prípade vlastník bytu umožnil odčítanie údajov z meradla v predmetnom byte. Pokiaľ ide o poukazovanie na odstúpenie podaní, ide zo strany žalobcu o účelové tvrdenie, nakoľko, ktorých predmetom však nebolo používanie určeného meradla, ale nesprístupnenie bytu a svojvoľné odstránenie meradla.

Ďalej poukázal na to, že v predmetnom konaní bolo protiprávne konanie žalobcu podľa § 189 ods. 2 písm. a/ zákona o metrológii preukázané. Žalobca bol povinný podľa § 8 ods. 2 písm. a/ zákona o metrológii povinný použiť pri meraniach súvisiacich s platbami určené meradlo, avšak úrad vlastným šetrením zistil, že meradlo nepoužil a tým sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b/ zákona o metrológii.

Na základe toho žiadal žalovaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/42/2012-44 z 20. novembra 2013 potvrdiť a žalobcovi náhradu trov konania nepriznať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Rozsudok krajského súdu sa podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov na tieto námietky. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov predmetných rozhodnutí je predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý žalobu ako nedôvodnú zamietol je predmetom tohto odvolacieho konania.

V správnom súdnictve prejednávajú súde na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je

podmieneaná zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je, či prvostupňový orgán a následne žalovaný mali právomoc na rozhodovanie v danej veci, alebo či pri rozhodovaní v danej veci prekročili svoju právomoc alebo prisvojili si právomoc iného správneho orgánu, teda, či rozhodovali v danej veci orgány na to zo zákona splnomocnené (oprávnené), alebo nie.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ podnikateľ alebo iná právnická osoba je povinná používať určené meradlá v prípadoch, v ktorých je ich používanie ustanovené (§ 8), a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku.

Podľa § 30 písm. a/ až c/ zákona o metrologii orgánmi štátnej správy pre oblasť metrologie sú:

- a/ Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky,
- b) Slovenský metrologický ústav,
- c) Slovenský metrologický inšpektorát (ďalej len „metrologický inšpektorát“).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o metrologii úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre oblasť metrologie.

Podľa § 31 ods. 2 písm. i/ zákona o metrologii v záujme zabezpečenia správnosti a jednotnosti merania úrad je odvolacím orgánom proti rozhodnutiam ústavu

a metrologického inšpektorátu.

Podľa § 33 ods. 3 písm. b/ Metrologický inšpektorát kontroluje, ako orgány štátnej správy, podnikatelia a iné právnické osoby (ďalej len „kontrolované osoby“) plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom. Metrologický inšpektorát kontroluje u kontrolovaných osôb najmä dodržiavanie povinností používateľmi určených meradiel.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona o metrológii inšpektori sú oprávnení požadovať príslušné informácie, doklady a údaje.

Podľa § 36 ods. 1. písm. b/ zákona o metrológii metrologický inšpektorát uloží pokutu do 200 000 Sk tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že nepoužíva určené meradlá pri meraniach na účely podľa § 8 ods. 2.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel na základe citovaných právnych predpisov k záveru, že v danej veci rozhodovali na to zo zákona oprávnené orgány a teda že vec patrí do právomoci Metrologického inšpektorátu podľa § 33 ods. 3 písm. b/ zákona o metrológii a odvolacím orgánom v danej veci proti rozhodnutiu Metrologického inšpektorátu bol žalovaný, t.j. Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky podľa § 31 ods. 2 písm. i/ zákona o metrológii.

V danej veci bolo správne zistené na to zo zákona oprávneným správnym orgánom – metrologickým inšpektorátom, že hoci bol v kontrolovanom období roku 2010 v byte č. 59 na Partizánskej ul. č. 3 v Košiciach, namontovaný určený merač prietoku teplej úžitkovej vody s nameraným stavom 0m^3 žalovaný nepoužil tento merač pri určení spotreby teplej úžitkovej vody takto zistený stav, ale určil spotrebu teplej úžitkovej vody pre daný byt náhradným spôsobom. Tým evidentne došlo zo strany žalobcu k porušeniu zákona o metrológii, konkrétne § 19 ods. 2 písm. a/ zákona o metrológii, za čo mu správne bola uložená orgánom na to určeným sankcia – pokuta vo výške 300 Euro podľa § 36 ods. 1 písm. b/ zákona o metrológii.

Vychádzajúc zo skutkových zistení odvolací súd dospel k rovnakým záverom, ako správne orgány a aj prvostupňový súd konajúci v danej veci.

Vzhľadom k uvedenému vychádzajúc z administratívneho spisu, ako aj rozhodnutí v danej veci ako aj prvostupňového rozsudku, odvolací súd dospel k zhodnému záveru o zákonnosti postupu žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval námietky žalobcu vznesené v jeho odvolaní, ako aj v žalobe, o nezákonnosti a nulite napadnutých rozhodnutí za nedôvodné a preto odvolaniu žalobcu nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/42/2012-44 z 20. novembra 2012 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p a s ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní. Žalovanému správne orgánu náhrada trov súdneho konania neprináleží zo zákona.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. marca 2014

JUDr. Eva Babiaková, CSc. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská